

1. PRZEWIEDZENIE (2) sb n

przewiedzenie (1), przewiedzenie (1).

G sg przewi(e)dz(e)nią (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w. s.v. *przewiedzieć*.

1. Zdobyć wiedzę na jakiś temat [czyje] (1) :

Szereg: »doświadczenie i przewiedzenie« (1): Miedzy infzymi ten ieft ieden Tractat wypifania dwoiey krainy którą zową łatinnci Sarmatia. Przez Doctora Matieia Miechowitę wydany, według dofwiatceniya y przewiedzeniya iego w tich tam łtronach. *MiechGlab* *2v.

2. Wiedza wyprzedzająca, przewidzenie; praesentia Vulg [czyje] (1) : Tego [Jezusa] z poštánowionej rady y przewiedzenia Bożego wydanego/ przez ręcę [!] niecnotliwych przybiwłfy/ zábiliłcie. *Leop Act* 2/23.

Synonimy: **1.** *doświadczenie, doznanie, eksperyjencyja, nauka, obaczenie, pokosztowanie, skosztowanie, wyszpiegowanie.*

Cf **PRZEWIEDZIEĆ**